

4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia art. 266 TFUE:

- Komisja naruszyła art. 266 TFUE, gdyż nie zastosowała się do wyroku z 2010 r. Pismo Komisji świadczy o tym, że Komisja nie wydała formalnej decyzji określającej dokładną kwotę, jaką strona skarżąca miałaby zapłacić, mimo że instytucja ta była to tego zobowiązana na mocy wyroku z 2010 r. Rzeczone pismo jest zatem definitywnym i ostatecznym oświadczeniem, z którego wynika, że Komisja nie wypełni zobowiązań, jakie ciążyą na niej na mocy art. 266 TFUE.

5. Zarzut piąty dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności:

- Komisja naruszyła zasadę proporcjonalności, nakazując stronie skarżącej zapłatę odsetek za zwłokę w zapłacie grzywny, której wysokość nigdy nie była jasna i która została w całości uchylona, przy czym Komisja nie wydała nowej ostatecznej decyzji w przedmiocie wysokości grzywny, którą miałaby uiścić strona skarżąca. Cele uregulowań uprawniających Komisję do żądania odsetek za zwłokę w innych wypadkach nie zostały spełnione w niniejszym wypadku. Posiłkowo strona skarżąca twierdzi, że nakładanie odsetek według stawki o charakterze karnym jest co najmniej nieproporcjonalne, gdyż skarżąca została pozbawiona możliwości uniknięcia tych kosztów w efekcie działania samej Komisji.

6. Zarzut szósty, w ramach którego strona skarżąca twierdzi, że Komisja naruszyła prawo, odmawiając zwolnienia dostarczonej przez skarżącą gwarancji bankowej po wydaniu wyroku z 2010 r.:

- wskazanym wyrokiem Sąd stwierdził nieważność decyzji z 2005 r., pierwotnie nakazującej zapłatę grzywien, pozostawiając Komisję bez jakiegokolwiek roszczenia przeciwko stronie skarżącej aż do chwili przyjęcia nowej decyzji. Odmawiając zwolnienia gwarancji bankowej po wydaniu wyroku z 2010 r. Komisja postąpiła w sposób sprzeczny z zawartym w nim rozstrzygnięciem. Bezpośrednim skutkiem tego naruszenia prawa było ponoszenie przez stronę skarżącą dalszych kosztów związanych z utrzymywaniem w mocy gwarancji bankowej. Posiłkowo strona skarżąca podnosi, że niezwłocznie po ogłoszeniu wskazanego wyroku Komisja powinna była przynajmniej obniżyć wysokość gwarancji bankowej do maksymalnej kwoty określonej przez Sąd.

Skarga wniesiona w dniu 22 września 2014 r. – Włochy przeciwko Komisji

(Sprawa T-673/14)

(2014/C 409/73)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Republika Włoska (przedstawiciele: A. De Stefano, avvocato dello Stato, G. Palmieri, pełnomocik)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Rząd włoski zaskarżył do Sądu Unii Europejskiej decyzję Komisji Europejskiej nr C(2014) 4537 wersja ostateczna z dnia 9 lipca 2014 r. notyfikowaną w dniu 10 lipca 2014 r. w sprawie utworzenia przez spółkę SEA S.p.A., spółki Airport Handling S.p.A.

Komisja Europejska wszczęła poprzez tę decyzję formalne postępowanie wyjaśniające w stosunku do Republiki Włoskiej przyjmując przede wszystkim, że

- utworzenie przez spółkę SEA S.p.A. spółki Airport Handling S.p.A. i będące jego konsekwencją przekazanie jej kapitału w kwocie 25 mln EUR stanowi pomoc państwa niezgodną ze rynkiem wewnętrznym;

— spółkę Airport Handling S.p.A. można uważać za następcę prawnego spółki SEA Handling S.p.A. przez co w dalszym ciągu korzysta ona z otrzymanej przez tę spółkę pomocy będącej przedmiotem decyzji C(2012) 9448 wersja ostateczna z dnia 19 grudnia 2012 r., wskutek czego spółka Airport Handling S.p.A. wstąpiła w obowiązki SEA Handling S.p.A. w odniesieniu do zwrotu rzeczony pomocy.

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi siedem zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia i nieprawidłowego zastosowania zasady lojalnej współpracy oraz art. 10 i 13 rozporządzenia (WE) nr 659 z dnia 22 marca 1999 r.

— Zaskarżona decyzja została wydana z pominięciem dowodów i opinii dostarczonych przez władze włoskie na etapie poprzedzającym wszczęcie dochodzenia i z naruszeniem wielokrotnie potwierdzonej przez Trybunał Sprawiedliwości zasady, zgodnie z którą Komisja i państwa członkowskie mają obowiązek lojalnie współpracować w celu przewyciężenia trudności jakie powstają na etapie wykonywania decyzji o odzyskaniu pomocy państwa.

2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia i nieprawidłowego zastosowania zasady staranności i bezstronności działań administracji.

— Komisja nie zbadała z należytą starannością informacji dostarczonych przez włoskie władze na etapie poprzedzającym wszczęcie dochodzenia, w wyniku czego instytucja ta oparła zaskarżoną decyzję na błędnie zrekonstruowanych okolicznościach faktycznych.

3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia i nieprawidłowego zastosowania zasady ostrożności i proporcjonalności działań administracji.

— W zaskarżonej decyzji doszło do naruszenia wspomnianych zasad, które wymagały, aby przynajmniej zaczekano na wynik postępowań sądowych w pierwszej instancji, w ramach których zaskarżona została decyzja C(2012) wersja ostateczna z dnia 19 grudnia 2012 r., co doprowadziło do przedwczesnego wpłynięcia na funkcjonowanie przedsiębiorstwa będącego w fazie rozruchu.

4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia i nieprawidłowego zastosowania art. 108, 120, 145 i 146 TFUE.

— Skutkiem zaskarżonej decyzji opierającej się na zniekształconej rekonstrukcji okoliczności faktycznych jest uniemożliwienie spółce SEA S.p.A. działania na rynku obsługi naziemnej w mediolańskich portach lotniczych i zapewnienia jej ciągłości usług, jako spółce zarządzającej tymi portami lotniczymi.

5. Zarzut piąty dotyczący naruszenia i nieprawidłowego zastosowania art. 108 TFUE w odniesieniu do zarzucanej kontynuacji przez spółkę Airport Handling działalności spółki SEA Handling.

— W zaskarżonej decyzji błędnie stwierdzono, że spółka Airport Handling S.p.A. kontynuuje działalność spółki SEA Handling S.p.A.

6. Zarzut szósty dotyczący naruszenia i nieprawidłowego zastosowania art. 108 TFUE w odniesieniu do zarzucanej możliwości przypisania państwu rzekomej pomocy.

— W skarżonej decyzji błędnie stwierdzono, że władzom publicznym można przypisać decyzję spółki SEA S.p.A. o utworzeniu spółki Airport Handling S.p.A. i przekazaniu jej kapitału zakładowego.

7. Zarzut siódmy dotyczący naruszenia i nieprawidłowego zastosowania art. 108 TFUE w odniesieniu do rzekomego braku uzasadnienia gospodarczego.

— W zaskarżonej decyzji błędnie stwierdzono, że decyzja spółki SEA S.p.A. o utworzeniu spółki Airport Handling S.p.A. nie odpowiada zachowaniu ostrożnego podmiotu gospodarczego działającego w warunkach gospodarki rynkowej.